

رساله اول پوئس رسول به تسالونیکیان

معرفی رساله

تسالونیکي هنوز هم بندر مهم و شهر تجارتي در قسمت مقدونيه يونان است که به نام جديد تسالونیک یاد می شود. پوئس در این شهر نیز بشارت داد و مردم را با نجات دهنده بشریت یعنی عیسی مسیح آشنا ساخت. اگرچه یک تعداد رهبران یهودی این شهر با پیام پوئس مخالفت کردند و او را از شهر بیرون کردند، اما کسانی که پیام او را شنیدند، به عیسی مسیح ایمان آوردند. این ایمانداران جدید با وجود مشکلات و شکنجه های طاقت فرسا در ایمان خود استوار ماندند و رشد کردند.

پوئس وقتی که بعد از ترک کردن تسالونیکي به قرن تس می رسد، پیامی از طرف همکار خود تیموتاوس در مورد ایمانداران تسالونیکي دریافت می کند. او اولین نامه خود به تسالونیکیان را برای تشویق آنها می نویسد و به سوالات آنها درباره زمان بازگشت مسیح معلومات می دهد.

پوئس با استفاده از این نامه، ایمانداران تسالونیکي را در آرامشی که در عیسی مسیح نصیب شده اند، دعوت می کند که به کار خود مشغول باشند و با امید به آمدن دوباره مسیح انتظار بکشند.

فهرست موضوعها:

مقدمه: فصل ۱ : ۱

سپاسگزاری، ستایش و تمجید: فصل ۱ : ۲ - ۳ : ۱۳

نصیحت درباره رفتار مسیحی: فصل ۱ : ۴ - ۱۲

تعالیم درباره بازگشت مسیح: فصل ۴ : ۱۳ - ۵ : ۱۱

۱ از طرف پولس و سیلوانس و تیموتائوس و کلیسای تسالونیکیان که به خدای پدر و عیسی مسیح خداوند تعلق دارد، فیض و سلامتی برای شما باد.

زندگی مسیحیان تسالونیکی - نمونه‌ای برای دیگران

۲ ما همیشه خدا را به خاطر همه شما شکر می‌کنیم و همواره نام شما را در دعاهای خود ذکر می‌نمائیم،^۳ زیرا در حضور خدا که پدر ماست به یاد می‌آوریم که چگونه ایمان تان در فعالیت‌ها و محبت تان در کارها و امید تان به خداوند ما عیسی مسیح در ثبات و پایداری شما مشاهده شده است.

۴ ای برادران، ما می‌دانیم که خدا شما را دوست دارد و شما را برگزیده است،^۵ زیرا ما انجیل را تنها در قالب کلمات نزد شما نیاوردیم، بلکه با قدرت روح القدس و اطمینان کامل به حقانیت آن، و شما می‌دانید وقتی با شما بودیم چگونه رفتار کردیم و آن برای خیریت شما بود.^۶ شما از سرمشق ما و خداوند پیروی کردید و اگر چه به خاطر پیام خدا رنج بسیار دیدید، آن را با خوشی ای که روح القدس می‌دهد پذیرفتید.^۷ تا آنجا که شما برای همه ایمانداران در مقدونیه و یونان نمونه شدید.^۸ زیرا پیام خداوند نه تنها از جانب شما تا مقدونیه و یونان انتشار یافت، بلکه داستان ایمان تان به خدا، به همه جا رفته است. پس دیگر احتیاجی نیست که ما آن را باز بگوئیم.^۹ زیرا خود آن‌ها هنگامی که درباره ما سخن می‌گویند حُسن استقبالی را که شما از ما بعمل آوردید نقل می‌کنند و تعریف می‌کنند که چگونه شما بُتها را ترک کرده به سوی خداوند بازگشت نمودید تا خدای زنده و حقیقی را خدمت کنید.^{۱۰} و چگونه در انتظار ظهور پسر او عیسی، که از آسمان می‌آید به سر می‌برید. همان عیسی که خدا او را پس از مرگ زنده ساخت و ما را از غضب آینده رهایی می‌بخشد.

کار و خدمت پولس

^۲ خود شما ای برادران می دانید که آمدن ما نزد شما بی نتیجه نبود. ^۲ برعکس، پس از آن همه بدرفتاری و تهمتی که در شهر فیلیبی دیدیم (چنان که اطلاع دارید) و با وجود مخالفت های شدید، با کمک خدا دل و جرأت یافتیم که انجیل خدا را به شما برسانیم. ^۳ البته اصرار ما به این که به انجیل ایمان آورید بر پایه خیالات باطل و یا اغراض ناپاک نبود و ما کوشش نمی کردیم کسی را فریب دهیم، ^۴ اما چون خدا ما را لایق دانست و انتشار انجیل را به عهده ما گذاشت، ما سخن می گوئیم. منظور ما جلب رضایت انسان نیست، بلکه ما می خواهیم خدایی را خشنود کنیم که دل های ما را پیوسته می آزماید. ^۵ شما خوب می دانید که ما هرگز چاپلوسی نکرده ایم و سخنان ما دستاویزی برای جلب منفعت شخصی نبود - خدا شاهد ماست. ^۶ و به هیچ وجه ما جویای احترام و ستایش مردم - خواه شما و خواه دیگران - نبودیم ^۷ اگرچه ما به عنوان رسولان مسیح حقی به گردن شما داشتیم، ولی از حق خود استفاده نکردیم بلکه برعکس ما مانند مادری که فرزندان خود را پرورش می دهد با شما به ملایمت رفتار کردیم ^۸ و با احساسات و علاقه ای که نسبت به شما داشتیم، حاضر بودیم نه فقط انجیل خدا را به شما برسانیم، بلکه جان خود را نیز در راه شما فدا سازیم، چون شما برای ما بسیار عزیز بودید!

^۹ ای برادران، به خاطر دارید که ما چگونه کار می کردیم و زحمت می کشیدیم و شب و روز مشغول کار بودیم تا در موقع اعلام انجیل خدا در میان شما بر هیچ کس بار نشویم. ^{۱۰} هم شما شاهد هستید و هم خدا که رفتار ما نسبت به شما ایمانداران تا چه اندازه پاک، درست و بی عیب بود. ^{۱۱} شما خوب می دانید که رفتار ما با فرد فرد شما درست مانند رفتار یک پدر با فرزندان خود بود. ^{۱۲} ما شما را نصیحت می کردیم، دلداری می دادیم و موظف می ساختیم که زندگی و رفتار شما پسندیده خدا باشد، آن خدایی که شما را به پادشاهی و جلال خود دعوت می کند.

^{۱۳} پیوسته خدا را برای این نیز شکر می کنم که وقتی پیام خدا را از ما شنیدید، آن را به عنوان

پیامی از جانب بشر نپذیرفتید، بلکه آن را از طرف خدا دانستید و در حقیقت همین طور هم هست و اکنون در میان شما ایمانداران عمل می‌کند.^{۱۴} ای برادران، شما درست به همان راهی می‌روید که کلیساهای یهودیه در پیوستگی با مسیح عیسی خداوند رفته‌اند، زیرا شما از هموطنان خود همان زحماتی را دیده‌اید که آنها از یهودیان دیدند.^{۱۵} - یهودیانی که هم عیسی خداوند و هم انبیاء را کشتند و ما را بیرون راندند - آن‌ها خدا را خشنود نمی‌سازند و با همه مردم دشمنی می‌کنند.^{۱۶} آن‌ها حتی نمی‌گذارند که ما با مردم غیریهود صحبت کنیم تا ایشان نجات یابند. به این ترتیب آن‌ها دائماً پیمانۀ گناهان خود را پُر می‌سازند، ولی غضب خدا سرانجام آنها را گرفتار کرده است.

علاقه پوئس برای دیدن آن‌ها

^{۱۷} اما ای برادران، چون برای مدت کوتاهی (البته جسماً، نه قلباً) از شما دور بودیم، اکنون با علاقه بیشتری شوق دیدن شما را داریم.^{۱۸} بلی، می‌خواستیم پیش شما بیاییم و من پوئس، یکی دو بار خواستم بیایم، اما شیطان مانع ما می‌شد.^{۱۹} برای ما چه امیدی یا شادمانی ای یا تاج افتخاری در حضور خداوند ما عیسی مسیح به هنگام آمدن او وجود دارد؟ مگر شما نیستید؟^{۲۰} البته مایۀ افتخار و شادمانی ما شما هستید!

^۳ پس چون دیگر نمی‌توانستیم بی‌خبری را تحمل کنیم تصمیم گرفتیم که در شهر آتن تنها بمانیم^۲ و تیموتاوس برادر ما و خادم خدا در انتشار انجیل مسیح را فرستادیم تا شما را در ایمان تان تقویت نماید و دلداری دهد،^۳ تا هیچ کس در اثر این زجر و آزارها دلسرد نشود. خود تان می‌دانید که این آزارها نصیب و قسمت ماست.^۴ وقتی ما با شما بودیم، از پیش به شما گفتیم که زجر و آزار در انتظار ماست و چنانکه آگاه هستید همان طور هم شده است.^۵ از این جهت چون این بی‌خبری، دیگر برای من غیر قابل تحمل بود، تیموتاوس را نزد شما فرستادم تا از ایمان شما آگاه شوم، زیرا می‌ترسیدم آن اغواکننده یعنی شیطان شما را به نوعی، وسوسه کرده

و زحمات ما بی نتیجه مانده باشد.

^۶ اما اکنون که تیموتاوس از پیش شما بازگشته است خبر خوشی درباره ایمان و محبت شما به ما داده است و خبر می دهد که شما با چه لطفی همواره ما را به یاد می آورید و همان گونه که ما برای دیدن شما علاقه داریم، شما نیز برای دیدن ما علاقه دارید.^۷ ای برادران، با وجود همه نگرانی ها و زحماتی که داریم این خبر خیال ما را درباره شما راحت ساخته است و ایمان شما ما را آسوده خاطر کرده است.^۸ اگر شما در خداوند استوار بمانید، ما زندگی تازه ای خواهیم داشت.^۹ ما چطور می توانیم به قدر کفایت، خدا را برای شما و برای تمام خوشی ای که به خاطر شما در پیشگاه خدا احساس می کنیم سپاسگزاری کنیم؟^{۱۰} شب و روز با التماس دعا می کنیم که روی شما را ببینیم و نواقص ایمان شما را برطرف سازیم.

^{۱۱} خدای پدر و عیسی مسیح خداوند ما، راه ما را به سوی شما بگشاید!^{۱۲} و خداوند عطا فرماید که مطابق میزان محبتی که ما برای شما داریم محبت شما برای یکدیگر و همه مردم افزایش و گسترش یابد.^{۱۳} و خدا دل های شما را قوی گرداند تا در آن هنگام که خداوند ما عیسی با همه مقدسین خود می آید، شما در حضور خدای پدر پاک و بی عیب باشید.

زندگی ای که خداوند را خشنود می سازد

^{۱۴} دیگر اینکه ای برادران، شما از ما آموختید که چگونه باید زندگی کنید تا خدا را خشنود سازید و شما هم البته از آن پیروی می کنید. اکنون به نام عیسی خداوند از شما استدعا و التماس می کنم که بیش از پیش مطابق آن زندگی کنید.^۱ زیرا می دانید به حکم عیسی خداوند چه اوامری به شما دادم.^۲ خواست خدا این است که شما پاک باشید و از روابط جنسی غیر مشروع بپرهیزید.^۳ همه شما باید بدانید چگونه بدن خود را همیشه تحت کنترل داشته باشید و آن را پاک و محترم نگهدارید^۴ و مانند ملت های خداشناس دستخوش خواهشها و شهوات جسمانی نگردید.^۵ در این خصوص شما هیچ وقت نباید از برادر خود سوءاستفاده کرده یا به حقوق او

تجاوز کنید. زیرا همانطوری که من قبلاً با تأکید زیاد به شما گفته بودم: خداوند کسانی را که این کارها را می‌کنند جزا خواهد داد.^۷ خدا ما را به یک زندگی پاک خواسته است، نه به بد اخلاقی!^۸ پس هر که این تعلیم را قبول نکند، انسان را رد نمی‌کند بلکه خدایی را که روح القدس خود را به شما عطا می‌فرماید، رد کرده است.

^۹ و اما دربارهٔ محبت برادرانه، هیچ نیازی نیست که در خصوص آن چیزی بنویسم، زیرا خود شما از خدا تعلیم یافته‌اید که چگونه یکدیگر را دوست بدارید.^{۱۰} و شکی نیست که در تمام مقدونیه شما با همهٔ برادران همین‌طور رفتار می‌کنید، اما ای برادران، از شما درخواست می‌کنم که محبت شما روز به روز بیشتر گردد.^{۱۱} آرزوی تان این باشد که زندگی آرامی داشته باشید و در کار دیگران فضولی نکنید و همانطور که قبلاً به شما امر کردیم برای خرج زندگی خود کار کنید.^{۱۲} تا زندگی شما تأثیری نیکو در بی‌ایمانان بگذارد و برای خرج خود محتاج دیگران نباشید.

بازگشت مسیح

^{۱۳} ای برادران، نمی‌خواهم در مورد آنانی که مرده‌اند بی‌اطلاع باشید. مبادا مانند دیگر مردم که هیچ امیدی به آینده ندارند غمگین باشید.^{۱۴} زیرا اگر ما ایمان داریم که عیسی مُرد و دوباره زنده شد، همچنین ایمان داریم که خدا آنانی را که در ایمان به عیسی مرده‌اند همراه عیسی باز خواهد آورد.^{۱۵} ما این را به حکم خدا به شما می‌گوئیم: آن کسانی از ما که تا روز آمدن خداوند زنده می‌مانند زودتر از مردگان صعود خواهند کرد.^{۱۶} در همان موقع که فریاد فرمان خدا و صدای رئیس فرشتگان و بانگ شیپور شنیده می‌شود، خود خداوند از آسمان به زیر خواهد آمد و اول کسانی که در ایمان به مسیح مرده‌اند خواهند برخاست^{۱۷} و سپس آن کسانی که از میان ما زنده می‌مانند همراه با آن‌ها در ابرها بالا برده خواهند شد تا در فضا با خداوند ملاقات نمایند و به این ترتیب ما همیشه با خداوند خواهیم بود.^{۱۸} پس یکدیگر را با این کلمات تشویق کنید.

آمادگی برای بازگشت مسیح

۵ اما ای برادران، لازم نیست که من دربارهٔ زمان و تاریخ وقوع این امور چیزی برای شما بنویسم،^۲ زیرا شما خوب می‌دانید که روز خداوند مانند دزدی که در شب می‌آید، فرا خواهد رسید.^۳ در آن هنگام که مردم از صلح و امنیت خود تعریف می‌کنند، هلاکت ناگهانی مثل درد زایمان به ایشان وارد خواهد شد و به هیچ وجه از آن خلاصی نخواهند یافت.^۴ اما ای برادران شما در تاریکی نیستید که آن روز شما را مانند دزد غافلگیر کند،^۵ زیرا همهٔ شما فرزندان روشنایی و روز هستید. ما به شب و تاریکی تعلق نداریم.^۶ پس مانند دیگران در خواب نبوده، بلکه بیدار و هوشیار باشیم.^۷ شب است که مردمان خواب‌آلود می‌خوابند، و شب است که مستان مست می‌شوند.^۸ اما ما که به روز تعلق داریم باید هوشیار باشیم و ایمان و محبت را مانند زره به سینه ببندیم و امید نجات را مانند کلاهخود بر سر بگذاریم،^۹ زیرا خدا ما را برای آن برگزید که به غضب او گرفتار شویم بلکه ما را برگزید تا به وسیلهٔ خداوند ما عیسی مسیح نجات یابیم.^{۱۰} مسیح برای ما مُرد، تا ما با او زندگی کنیم خواه در زمان آمدنش مُرده باشیم خواه زنده.^{۱۱} پس همان‌گونه که اکنون انجام می‌دهید، یکدیگر را تشویق و تقویت کنید.

آخرین اوامر

۱۲ ای برادران، از شما تقاضا دارم برای آنانی که در میان شما زحمت می‌کشند و در خداوند، رهبران و مشاوران شما هستند، احترام قایل شوید؛^{۱۳} و از آنها به خاطر کاری که می‌کنند با نهایت محبت و احترام قدردانی نمائید. با یکدیگر در صلح و صفا زیست کنید.

۱۴ ای برادران، از شما استدعا می‌کنم اشخاص تنبل و بیکار را توبیخ کنید، اشخاص ترسو را دلداری دهید، از ضعیفان پشتیبانی کنید و نسبت به همهٔ مردم بردبار باشید.^{۱۵} متوجه باشید که هیچ کس بدی را با بدی تلافی نکند، بلکه هدف شما این باشد که دائماً به یکدیگر و به همهٔ مردم نیکی کنید.

^{۱۶} همیشه شادمان باشید ^{۱۷} و پیوسته دعا کنید. ^{۱۸} برای هرچه که پیش می‌آید، خدا را شکر کنید. زیرا خدا در مسیح عیسی از شما همین انتظار را دارد.

^{۱۹} روح القدس را خاموش نسازید. ^{۲۰} پیشگویی و اعلام کلام را ناچیز ن شمارید. ^{۲۱} همه چیز را بیازمایید و آنچه را که نیکوست برای خود نگهدارید. ^{۲۲} از هر نوع بدی دوری کنید.

^{۲۳} خدایی که سرچشمهٔ سلامتی است، شما را کاملاً پاک گرداند و عطا فرماید که روح و جان و بدن شما سالم بماند تا در وقت آمدن خداوند ما عیسی مسیح، از هر نوع عیب و نقصی به دور باشید. ^{۲۴} او که شما را به سوی خود دعوت کرده است قابل اعتماد است و این کار را می‌کند.

خاتمه

^{۲۵} ای برادران، برای ما دعا کنید. ^{۲۶} همهٔ برادران را با بوسهٔ مقدسانه سلام گوئید. ^{۲۷} شما را به نام خداوند وظیفه می‌دهیم که این رساله را برای تمام برادران بخوانید.

^{۲۸} فیض خداوند ما عیسی مسیح با شما باد.